

Beste mensen,

Aan het einde van deze mooie dag is een lange overweging echt te veel van het goede. Maar ik wil toch graag met een enkel woord deze dag zijn plaats geven.

Toen we de dag een naam moesten geven, waren we snel klaar. Samen zijn, samen doen.

Maar hoe gemakkelijk wordt het woordje samenzijn niet uitgesproken.

Er zit echter toch een diepe dimensie aan. En die wordt in de psalm ook uitgesproken: hoe goed is het om als broeders samen te wezen. De zusters onder ons vraag ik, omwille van ons samenzijn van vandaag, voorbij te willen gaan aan dat broeders. We kennen onze geschriften nu wel. Laten we uit de psalm vooral oppikken, dat de diepte van ons samenzijn is: de samenkomst voor de Heer. En laten we ons realiseren, dat we vandaag geen gezellig onderonsje hebben gehad, maar dat we samengekomen zijn, in allerlaatste instantie in de naam van de Heer, en voor de Heer. We hebben dus geen gezellig onderonsje gehad. Gezellig was het misschien wel, maar we hadden meer dan een onderonsje, of een genoeglijk samenzijn.

Het woord Heer is via het Griekse Kurios en het Engelse Church in ons Nederlandse Kerk bewaard gebleven. We zijn in ons samenzijn voor de Heer daarom toch ook een beetje Kerk geweest.

In menige workshop, heeft vandaag de maaltijd centraal gestaan. Hoe diep dat in de Joodse traditie verweven zit, hoe een stoffelijke godsdienst dat jodendom is, hebt u kunnen horen in een van de lezingen, waarin enige bevoorrechte Israëlieten, God mochten zien. De lezing eindigt met: toen aten zij en dronken zij. Jawel, het staat er echt. Men had het ook weg kunnen laten, maar deed het niet. Zo wezenlijk is het.

Voor ons was de vraag niet moeilijk te beantwoorden, of er ook iets te eten moest zijn. Ik weet zeker, dat u bij de broodjes niet alleen naast mensen hebt gestaan, zoals in de snackbar, maar mensen ontmoet hebt. En iemand ontmoeten is meer dan iemand tegenkomen. Ons samenzijn was een ontmoeten van elkaar. In de ontmoeting leer je iemand kennen. Het Franse werkwoord voor kennen connaître leert ons dat elkaar kennen ook co-naître is: samen geboren worden.

In een van de workshops hebt u kennisgemaakt met de sacred-dance. U hoort in een der lezingen, van het dansen van David, voor de ark uit.

Nu denk ik, dat het dansen van David geen sacred-dance was in specifieke zin, want ik meen te weten, dat de sacred-dance naar binnen gericht is, een zoeken naar je eigen ziel, een helen van de ziel, terwijl David uit zijn dak gaat, dus nogal expressionistisch naar buiten gericht is, gericht op de Heer in de Hemel. Maar beide dansen zoeken toch God.

David windt er dan ook geen doekjes om, als men zijn dansen gering acht: ik heb gedanst voor God.

En zo kunnen wij dan ook onze dag benoemen. Samen Zijn Samen doen. Voor God.

Amen.

“Samen zijn Samen Doe dag” 15 oktober 2005